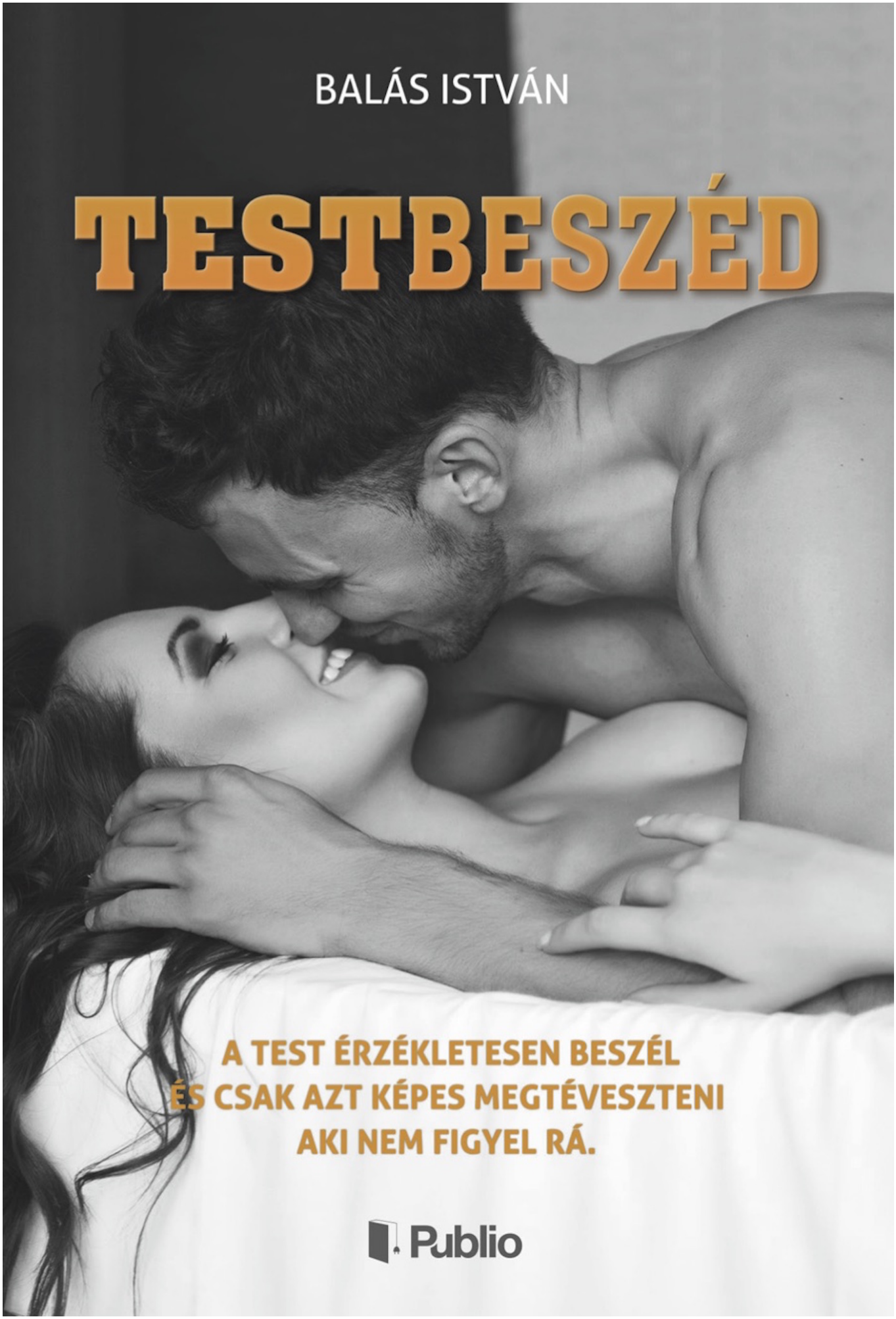

BALÁS ISTVÁN

TESTBESZÉD

A TEST ÉRZÉKLETESEN BESZÉL
ÉS CSAK AZT KÉPES MEGTÉVESZTENI
AKI NEM FIGYEL RÁ.

Publio

Testbeszéd

A test érzékletesen beszél és csak azt képes megtéveszteni aki nem figyel rá.

Balás István

2015

Publio kiadó

Minden jog fenntartva!

ÉVIKE

Évike jele a katicabogár, az enyém meg a perec volt az oviban.

Egymás mellett ültünk az ebédnél és egy alkalommal amikor félrenézett, bemerítettem a kanalamat a paradicsomlevesébe. Lehet hogy hátul is volt szeme, mert rögtön észrevette és -csúnya vagy!- felkiáltással elkezdte a kanalával püfölni a fejemet. Az ovónéni persze azonnal rendet csinált közöttünk, engem kivitt a mosdóba és megmosta a fejemet.

Ebéd után következett a kétórás csendes pihenő ami azt jelentette hogy le kellett feküdnünk.

Már előre több sorban voltak elrendezve a kinyitható fekhelyek és a sorok között csak annyi hely maradt, hogy végig lehessen közöttük menni. Az ágyacskák viszont olyan szorosan voltak egymás mellé helyezve hogy valósággal összeértek.

A terem lassan elcsendesült és nemsokára már csak a szuszogások halk neszei töltötték be a teret. Általában nehezen tudtam elaludni és már félálomban voltam amikor a fejem felől érkező mocorgásra riadtam fel. Amikor oda fordultam, láttam hogy egy szöszi kislány fűzi be nagy műgonddal a cipőjét. A nagy igyekezetében még a nyelvecskéjét is kidugta de figyelmem a következő pillanatban már szétterpesztett lábai közé tévedt. A bugyija félre volt csúszva és puncikája teljes egészében kilátszott. Egy kicsit szét is volt nyílva és rózsaszínű belseje nedvesen fénylett. A látvány nagyon izgató volt és forróság támadt a lábam között.

Sajnos hamar elkészült és amikor felállt, akkor láttam hogy Évike az és már szaladt is az anyukájához.

Az élmény hatására minden álmosság kiment belőlem és körülnéztem. Mellettem Jutka aludt mélyen és hanyatt fekve. Kíváncsiságom nem hagyott nyugodni és lassan becsúsztattam a kezem a takarója alá. Lassan arszolva haladtam egyre beljebb amíg a lábai közé nem értem. Szoknyácskája alá kerülve hamar elértem a bugyiját és oldalról alá nyúltam. Mindene finom meleg és sima volt és kitapogattam a rést. Amikor óvatosan benyúltam, ott nyirkos forróságot éreztem. Ekkor megmozdult mire én megijedtem és kirántottam a kezemet. Szerencsére nem ébredt fel csak megfordult, én meg megszagoltam a kezemet. Aztán újra és újra csak szagolgattam és nem bírtam betelni az illattal ami valahogy ismerősnek tűnt csak nem tudtam akkor még hogy honnan, de nagyon jó volt. Aztán megnyaltam és egy kicsit édes is volt meg savanykás is és összefutott a nyál a számban.

Másnap az ebédnél valahogyan más szemmel néztem Évikére és neki adtam az almámat, mire a nyakamba ugrott és kaptam tőle egy nagy cuppanós puszit.

CICA

Cica 1

15 éves voltam már amikor Cica néni egy augusztusi vasárnap délelőtt szokása szerint ismét váratlanul betoppant hozzánk megrakodva mindenféle finomsággal.

Anyám legjobb barátnője volt és inkább családtagnak számított már mint vendégnek.

Ők tökéletes ellentétei volt egymásnak. Anyám aranyszőke hajú, mélykék szemű skandináv jellegű, míg Cica néni hollófekete hajával, fekete tüzes szemével igen egzotikus jelenség volt. A harmincas évei elején járhatott akkoriban és legszebb asszonyi szépségében pompázott. Ha valaki az utcán hátulról pillantotta meg amint feltornyozott hajával, kerek fenekén feszülő miniszoknyában, ringó csípővel egyensúlyozva billegett tűsarkain, egyszerűen nem bírt betelni a látvánnyal és menten elfogta az őrjítő vágy. Szemből látva azonban ahogy magasan ívelt szemöldökei alól tágra nyílt szemekkel álmélkodva tekintgetett a világba, oly bájosan tündéri jelenség volt hogy az ember legszívesebben a világ összes rózsáját a lábai elé szórta volna. Természetükben is alapvetően különböztek, mert anyámmal ellentétben mindig szelíd és végtelenül kedves volt mindenkihez. Imádta Edith Piaf dalait és ilyenkor az ő számaival szórakoztatott minket késő estig. Telt zengő hangján hol franciául, hol magyarul adta elő a sanzonokat és szemei ilyenkor különös tűzben égve valósággal hipnotizáltak minket. Nagyon izgató látvány volt ahogy éneklés közben dús keblei hullámzottak miközben telt ajkai formálták a szavakat. Ösztönös tehetség volt és úgy elvarázsolt minket, hogy csak néztünk ki a fejünkből. Láthatóan élvezte a hatást és minél jobban csodáltuk, annál többet adott ki magából. Imádtuk vidámságáért és lefegyverző közvetlenségével azt is el tudta érni hogy együtt énekeljünk vele. Ez nagy teljesítmény volt a részemről, mert egyébként utáltam énekelni és csak azért nem buktam meg énekből, mert a félmellű énektanárnőm valamiért nagyon kedvelt engem és mindig elküldött joghurtért az óra elején és amikor az óra végére meg is hoztam, akkor ennek mindketten nagyon örültünk.

Tehát megérkezett, lepakolt és nekiláttak anyámmal az ebéd elkészítéséhez ami krumplipucolással kezdődött.

A Nap már akkor melegen tűzött és anyám fürdőruhában, Cica néni meg egyszál ingre és bugyira vetkőzve telepedett le a kertre nyíló ajtó küszöbére. Egymással szemben, hátukat az ajtókeretnek támasztva foglaltak helyet és a krumplival teli dézsát szétvetett lábuk közé helyezték.

Nekem is be kellett segítenem, ezért a padlóra telepedve csatlakoztam hozzájuk.

Volt néhány kopottas kispárna és azt tettük magunk alá.

A kintről beáradó fény körbe ölelve Cica néni alakját rejtélyes homályba burkolta csábos hajlatait és átvilágítva fehér blúzát a cicik körvonalát sejtelmesen kirajzolta.

Ők ketten azonnal élénk csevegésbe merültek és így zavartalanul gyönyörködhettem a nem mindennapi látványban.

Cica néni közben addig-addig fészkelődött amíg bugyija egyre jobban meglazulva félre csúszott és kezdett feltárulkozni legtitkosabb része.

Az eredetileg fehér de már kissé megszürkült párna visszavert annyi fényt hogy bikinfazonra nyírt bozontjában sejtelmesen látszott a két husszúkás párnácska.

Lopva anyámra sandítottam de ő nem láthatott ebből semmit, mert a közöttük lévő edény mindent eltakart.

Gyorsan elkaptam onnan a tekintetem nehogy lebukjak és elszántan próbáltam hámozni a krumplit.

Izgatottságomban a kezem elkezdett remegni és egyszercsak annyira megszorítottam a kromplit, hogy az kiröppent a markomból fel a levegőbe, majd vissza hullt a fejemre és bepattant a szobába.

Felállni nem mertem mert a gatyám is egyre jobban kidudorodott, ezért helyben megfordultam és négykézláb araszolva indultam a krumpli után. Anyámék vidám kacajjal nyugtázták a mutatványomat és szerencsére zavartalanul folytatták a munkájukat. Ez megnyugtatott és ismét törökülésben

elfoglalva megfigyelő állásomat, most már óvatosabbra vettem a figurát.

Kissé anyám felé húzódtam és úgy tartottam a krumplit, hogy az egyvonalba essen a célterülettel. Megfontoltan nagy műgonddal folytattam a hámozást és most már feltűnés nélkül merülhettem el a női anatómia rejtelmeiben.

A bugyi közben már teljesen félre volt húzódva és kilátszott mindene. Bizsergető forróság támadt bennem és csak fokozódott amikor a lábak feljebb húzódtak és a vágást a két kiemlkedő rózsaszínű szirom kezdte szét tolni.

Volt egy olyan érzésem hogy Cica néni időnként rámtekint de nem mertem felnézni. Különben is minden figyelmemet lekötötte az izgalmas látvány és közben még a krumplit is kellett pucolni. Az is nagyon zavart, hogy a fütyim már úgy állt mint a sorompó.

Egyszer csak a karélyok hirtelen megduzzadva élénk vörösre változtak és fent ahol összeértek egy kis dudor kezdett előbújni.

Na ekkor megállt a kés a kezemben és csak bámultam meredten.

Cica néni a lábait most teljesen széttárta, a szirmok már úsztak a nyálkában és a dudor is hirtelen megduzzadt és elkezdett lüktetni.

A látványtól az izgalmam hirtelen felszökött és elindult a bensőmből több hullámban egy bizsergetően feszítő érzés.

A nyílás ekkor kitágult és már telve volt ezüstösen csillogó nedvekkel, majd hirtelen összerándult és a folyadékból kifröccsent egy adag a párnára. A többi lüktetve nyomult ki ahogy a nyílás folyamatosan tátogott mint a kifogott hal a szárazon. Az öle is közben remegve mocorgott előre-hátra, majd minden lassan elcsendesedett és az össze záruló lyukból lassan kifolyt a maradék is és a tócsa kezdett lassan szétterjedni.

Kábán néztem a jelenséget és egyszer csak éreztem hogy valami mászik a combomon.

Lenéztem és elhűlve láttam hogy a nadrágom fel van csúszva, mindenem teljesen kint van és hasonlóan nyúlós folyadék kúszik lassan lefelé rólam.

Lopva körülnéztem, de senki sem figyelt rám. Gyorsan feljebb húztam a lábam nehogy meglássa valaki és akkor Cica néni kért egy pohár vizet. Anyám is kért és én ültömben megfordulva megkönnyebbülten indultam a konyhába.

Amikor rendbetéve magamat átnyujtottam nekik a poharakat, Cica néni kedvesen mosolyogva felnézett rám, a szeme szokatlanul csillogott, tekintetében meglepetést, örömet láttam és lábai közöt egy kis tavacska volt, ami úgy fénylett mint a gyöngyház.

Felülről beláttam a blúzába és tényleg nem volt rajta melltartó. Ivott néhány kortyot, majd egy kis vizet vett a tenyerébe és benedvesítette a nyakát és egy kicsit lejjebb is. Aztán megkért, hogy hozzak langyos vizet egy nagyobb edénybe és az egészet a mellei közé csurgatta ami végigfolyt a hasán, be a lába közé és onnan tovább le a párnára.

-Ez jó ötlet ebben a melegben-mondta anyám és követte Cica néni példáját.

Cica néni megdicsért hogy milyen klassz srác vagyok és vizes blúzát kinyomták a mellbimbói.

Az este folyamán szokás szerint műsort adott nekünk amit egy új dallal a "J'attendrai"-val koronázott meg és közben végig engem nézett.

Távozáskor szokás szerint elkisértem a kertkapuig és búcsúzáskor kértem hogy készítsen nekem egy hangfelvételt erről az új dalról. Akkor két keze közé fogta az arcomat, szájon csókolt és megkért hogy többé ne nénizzem csak hívjam egyszerűen Cicának.

Aznap este elmaradt a fogmosás.

Cica 2

Egy hónap telt el a krumplipucolás óta és gyakran álmodtam Cicával. Ilyenkor ragacsos lett az ágynemű és nem győztem reggel a beszáradt foltokat kidörzsölni. Az elszíneződés viszont megmaradt és azzal már nem tudtam mit kezdeni. Amikor anyám friss ágyneműt húzott, akkor igyekeztem minél távolabb kerülni tőle remélve hogy mire vissza jövök már megfeledkezik a dologról. A taktikám bevált, mert anyám sohasem szólt ezért és amikor elújságolta hogy közelgő szülinapom alkalmából Cica meg akar lepni engem egy autós kirándulással, akkor madarat lehetett volna fogatni velem.

Izgatottan vártam a napot és amikor elérkezett végre, anyám rám parancsolt hogy indulás előtt alaposan fürödjek meg. Farmerba, pólóba öltözve vártam a négy órát és a WW bogár a jellegzetes búgásával pontosan meg is érkezett.

Elköszöntem és már indultam is, mert Cica nem jött fel hanem a kocsi mellet várt rám.

Könnyű nyári ruháját lengette a szél és amikor meglátott, mosolyogva elindult felém majd keblére ölelt aztán belém karolva hozzám simult és az autóhoz vezetett.

Beültünk és akkor tekintetében szokatlan komolysággal kérdezte hogy mit szólnék ha változtatnánk egy kicsit a programon.

-Benne vagyok mindenben ami jó-mondtam faarccal, de belül majd kiugrott a szívem a helyéből.

-Szóval arra gondoltam, hogy először elmehetnénk hozzám ha te is benne vagy.- mondta csendesen és nekem hirtelen nagyon melegem lett. Nem tudtam megszólalni csak nyeltem egy nagyot. Megfogtam a kezét és az arcomhoz emeltem.

Ő engedte, gyengéden megsimogatott és amikor belecsókoltam a tenyerébe a tekintete ellágyult. Kaptam egy csókot a számra, a nyelvét is bedugta egy pillanatra aztán feltette a napszemüvegét és indított.

A farmer elviselhetetlenül kezdett szorítani és fészkelődni kezdtem. Közben lopva rápillantottam, de ő az utat figyelte kitartóan. Ez felbátorított és leplezetlen csodálattal kezdtem figyelni őt.

Láttam hogy az előbbi jelenet rá is nagy hatással volt. Mélyeket lélegzett, ajkait időnként megnyalta miközben mosolygott és orrcimpái is finoman remegtek.

Rengeteg haja fel volt tűzve és így szabaddá vált szépen ívelt nyakszirtje. Duzzadt ajkai olyanok voltak mint az érett málna.

-Tetszik a rúzsod színe és érdekes hogy nem kenődik el-

-Köszönöm, aranyos vagy de valójában nincs rajtam rúzs- mondta nevetve és barackszínű blúza alatt dús keblei lágyan ringatóztak miközben mellbimbói kitartóan bökdösték a puha selymet.

A kormányt oly gyengéden tartotta, hogy a kanyarokból kijövet az magától fordult vissza és ezt látván egész mást képzeltem a kezébe. Karjai ki voltak nyújtva és kilátszottak hónaljának finom pihéi. A látvány nagyon izgató volt, mert felidézte a bugyiból kilátszó jelenséget. A blúznak nem volt ujja, az elejét és hátulját csak a széles öv fogta össze és alatta rátakart a szoknyára. A szabadon maradt résben jól látszott hogy most sincs rajta melltartó.

A kocsiban nem volt illatosító és mégis valami nagyon finom-izgató illat töltötte be a teret.

-Mi ez a finom illat, talán kölni?-

-Nem, nincs rajtam semmi.-

-Érdekes, mert amikor az arcomhoz értél, akkor erősebben éreztem.-

-Ez az én saját illatom, milyennek találod?-

-Nagyon izgató! -

-Tényleg? Ennek igazán örülök.-és jelentőségteljesen rám nézett.

A szoknyája is végig fel volt hasítva és kivillant a lába, de combjának hajlatát már eltakarta a blúz alsó része.

Elképzeltem a folytatást és megint felidéződött a múltkori kép.

-Mire gondolsz most?- kérdezte sejtelmesen.

Azt titok- válaszoltam, mire csiklandósan felnevetett.

-Talán velem is kapcsolatos?- kérdezte, de erre nem válaszoltam.

-Volt már lánnyal dolgod?-

-Komolyan még nem jártam senkivel sem.-

-Nem baj, nem féltelek hiszen annyira fogékony vagy a női szépségre.-

-Ezt meg honnan tudod?-kérdeztem, mire felkacagott és megcibálta az üstökömet.

-Jó fej vagy, bírom a humorodat és ha szeretnéd most szívesen énekelnék neked.-

-Aranyos vagy, nagyon szeretem ahogy énekelsz.-